

No dalības "Nord Stream 2" projektā ekonomiskie aspekti ir tikpat svarīgi kā drošība

2. lpp.

Uzņēmēju viedoklis: Ventspils ir viduvēja

3. lpp.

No sirds uz sirdi Ventspilī. Cilvēki ar īpašām vajadzībām

4. lpp.

Mākslai tuvie amatnieki

7. lpp.

VENTSPILNIEKS.LV

Nr. 09 (09) 2017. gada 8. maijs

Pēdējie plusi

Līdz ar maija svētku dienām aizritējis arī datums, kas liecina – līdz pašvaldību vēlēšanām atlicis vairs tikai mēnesis. Nu jau mazāk. Deputātu kandidātiem sirdis straujāk pukst, pie vadības stūres sēdošie deputāti steidzas pēc iespējas vairāk un pamanāmāk apmeklēt dažādus publiskus pasākumus, ar visiem sveicināties, apbērt iedzīvotājus ar komplimentiem u. tml. Īsi runājot, nopelnīt pēdējos plusiņus pirms brīža, kad pilsoņi dosies pie vēlēšanu urnām.

Gluži kā joprojām esošās naktis ar salnām, kuras šonedēļ sinoptiķi sola vēl postošākas, dažam labam pašreizējā sasaukuma deputātam vaigs kļuvis tāds neparasti norūpējies. Un kā nu ne, ja šoreiz pašvaldību vēlēšanās uzvara neizskatās tik spoža un daudzsološa. Lai arī nedaudz sadrumstalota, tomēr konkurence būs daudz spēcīgāka nekā citus gadus. Jā, tas ir viens no iemesliem, kādēļ jūs redzat attiecīgas amatpersonas un vadību tādos atsevišķos pub-

liskos pasākumos, kādos neviens no viņiem nav bijis klāt ne tā sauktajā miera laikā starp vēlēšanām, ne pirms četriem, astoņiem vai padsmītiem gadiem.

Taču iedzīvotājus ar tādām valšķībām nepieņemot. Vari slavēt savus labos darbus un nomelnot sāncensus, cik vien vēlies, taču vairākums labi zina, kā strādā šī propagandas mašīna, kas aizmālē acis ar kārtējo labo darbu. Cilvēkam no malas šķiet, ka Ventspils ir Leipurija – te dzīvo laimīgākie cilvēki, visiem

ir darbs ar lielu atalgojumu, kultūras dzīve ir gandrīz par velti, visi draudzīgi stāda kokus un dzīvo, cepuri kuldami! Jā, ir gana daudz laba paveikts, tomēr patiesā situācija ir citāda. Padomājiet, kāpēc, piemēram, nekur citur valstī neviens nestāsta par skaitļiem, kas parāda – Ventspilī ir visaugstākā vidējā pensija Latvijā! Tāda, kas ir vidēji labas algas apmērā! Papēti, kas tad ir tās izslavētās daudzās darbavietas. Paskatieties apkārt un pārinteresējieties, no kurienes rodas unikālas idejas, nosaucot pilsētu tam un tam par īpaši draudzīgu. Daudzi iedzīvotāji to ir sapratuši. Arvien vairāk no viņiem arī kļūst drosmīgāki un vairs nebaidās no sava patiesā viedokļa paušanas. Kad pirms kāda laika pašvaldība saņēma iedzīvotāju aptaujas rezultātus, izrādījās, ka vairākās jomās lepnī spodrinātais slavas zenīts sācis rūsēt. Laiks, kad par visu iedzīvotāji bija sajūsmā, ir pagājis. Viņi sāk saprast, uz kā rēķina tas tika sasniegts. Uz iedzīvotāju rēķina.

Nobeigumā tikai jāatgādina, ka nevajag aizmirst kādu senu kristietībā zināmu patiesību: "Kas ir lielākais starp jums, tas lai ir jūsu kalps! Bet, kas sevi paaugstinās, tas tiks pazemināts." Paaugstināt sevi pār citiem un mēģināt meklēt atzīnību citu acīs, uzvedoties tā, kā to grib citi, – teātris, kuram arī reiz pienāk beigas. Cilvēku izvēles ziņā paliek tas, kuram piekrist, un tas, no kura atteikties. Vectētiņa stāsts savam mazbērnam to ilustrē ļoti precīzi: "Katrā cilvēkā ir divi vilki – viens ir labs, kas mudina tevi darīt visu to labāko, otrs ir ļaunais, kas mudina uz ļauniem darbiem. Sapрати?" Mazbērns: "Sapratu." Pēc pārdomu brīža mazbērns jautā vectēvam: "Vecotēv, bet kurš gan no šiem vilkiem galu galā uzvarēs?" "Tas vilks, kuru tu barosi."

Ar gaišām domām par pārmaiņām nākotnē
jūs Ventspilnieks.lv

No dalības “Nord Stream 2” projektā ekonomiskie aspekti ir tikpat svarīgi kā drošība

Ir pamats šaubīties, vai Latvijas valdības ministru saime patiesi ir izvērtējusi un izanalizējusi visas ekonomiskās un drošības intereses no dalības gāzesvada projektā “Nord Stream 2”. Par to liecina kaut vai viens fakts: Ministru kabineta sēdes slēgtajā daļā pieņemtais lēmums neatbalstīt Ventpils ostas iesaisti “Nord Stream 2” projekta īstenošanā joprojām nav izskaidrots ne Ventpils uzņēmumiem, nedz sabiedrībai. Drošība ir svarīga, taču ekonomiskie aspekti no dalības šajā apjomīgajā projektā ir ne mazāk svarīgi, uzskata biedrības “Baltijas asociācija – transports un loģistika” prezidente Inga Antāne.

Biedrība “Baltijas asociācija – transports un loģistika” ir pārliecināta, ka piedalīšanās gāzesvada “Nord Stream 2” būvniecības projektā patiesi var dot ļoti ievērojamu pieņesumu Latvijas ekonomikai, “tādēļ ir svarīgi izvērtēt šo projektu ne tikai no drošības viedokļa, bet arī analizēt iespējamo pieņesumu valsts tautsaimniecībai un attīstībai”, puda Antāne.

“Līdzdalība “Nord Stream 2” projekta īstenošanā ir nopietni jāapsver, un atteikties no šīs iespējas tā vienkārši un bez debatēm nedrīkst,” uzsvēra Antāne. Viņasprāt, gāzesvads, visticamāk, tiks uzbūvēts jebkurā gadījumā neatkarīgi no tā, vai Latvija vēlēšies vai nevēlēšies sadarboties. Jau šobrīd ir publiski apliecināts, ka vairāki Eiropas Savienības lielle uzņēmumi piekrituši piedalīties “Nord Stream 2” finansēšanā. “Turklāt dalību projektā ir

apstiprinājušas četru Eiropas Savienības pilsētu ostas, un nav izprotams, kādēļ tieši Latvijai būtu jānorobežojas no šī projekta,” jautā Antāne.

Viens no galvenajiem Ventpils ostā strādājošajiem veiksmīgajiem uzņēmumiem, kas saņēmis piedāvājumu iesaistīties “Nord Stream 2” projektā, ir SIA “Noord Natie Ventpils Terminals”. Jau iepriekš uzņēmums ieguldījis ne mazums pūļu dažādu projektu piesaistē, tajā skaitā arī saistībā ar “Nord Stream 2”. Piedāvājums ir piedalīties gāzesvada vidējā posma būvniecībā, nodrošinot cauruļu uzglabāšanu un piegādi caur Ventpils ostu.

Uzņēmums uzsvēra, ka caur Ventpils ostu transportējamās “Nord Stream 2” caurules ir videi draudzīgas kravas ar augstu pievienoto vērtību. “Piedalīšanās “Nord Stream 2” projektā ne tikai

radītu jaunas darba vietas, bet arī dotu nopietnu pieņesumu gan tautsaimniecībai kopumā, gan valsts, gan Ventpils pašvaldības budžetam,” akcentē uzņēmums. Jāpiebilst, ka projekta termiņš ir aptuveni divi gadi, bet kopējais pieņesums tautsaimniecībai kopumā, pēc aptuvenām aplēsēm, būtu 25 līdz pat 30 miljoni eiro. “Gāzesvadu

Natie Ventpils Terminals”.

“Vēsturiski un arī joprojām Ventpils ostas darbība ir cieši saistīta ar kravām no kaimiņzemes Krievijas, no kurienes nāk gan ogļu, gan naftas produktu, gan citu kravu tranzīta plūsma. Tādēļ ir grūti izprast, kādēļ tieši “Nord Stream 2” caurules, kuras plānots piegādāt caur Ventpils ostu, rada lielākus draudus Latvijas

BATL prezidente Inga Antāne: dalību projektā ir apstiprinājušas četru Eiropas Savienības pilsētu ostas, un nav izprotams, kādēļ tieši Latvijai būtu jānorobežojas no šī projekta.

uzbūvēs jebkurā gadījumā. Piekrītat? Tikai Latvijas tautsaimniecība nesaņems 25 miljonus. Kuriem tas ir izdevīgi? Lietuva un Klaipēdas osta noteikti neatteiksies,” iepriekš norādīja SIA “Noord

drošībai nekā jau esošās kravas,” neizpratni pauž Antāne. “Apzinoties ģeopolitisko situāciju, mēs vienmēr paturam prātā, ka Latvijai savu ģeogrāfisko novietojumu nav iespējams mainīt un ir jāmeklē visi iespējamie veidi, kā gūt maksimāli pozitīvu rezultātu no esošā novietojuma pasaules kartē.”

Pēc BATL prezidentes teiktā, biedrība ir neizpratnē, kāpēc valdība aiz slēgtām durvīm pieņēma sasteigtu lēmumu un pat nepakonsultējās ar Ventpili strādājošajiem uzņēmumiem, kuriem šis projekts nozīmētu darbu un ieņēmumus. “Ne

Ministru prezidents Māris Kučinskis, ne arī satiksmes ministrs Uldis Augulis savu pozīciju par šo jautājumu nav skaidrojuši. Pieļauju, ka mums trūkst informācijas par plašāku starptautisku drošības kontekstu, kāpēc tieši sadarbība ar “Nord Stream 2” nav vēlama. Taču, ja tāds pastāv, lēmuma iemesli ir jāskaidro detalizētāk,” norāda Antāne.

“Nord Stream 2” būs Baltijas jūrā ieguldīts savienojums, tas nodrošinās dabasgāzes transportēšanu vairāk nekā 1200 kilometru attālumā no gāzes krātuvēm Krievijā līdz klientiem Eiropā. Projekta kopīgās izmaksas

sasniedz 9,5 miljardus eiro. Gāzesvada būvniecību paredzēts sākt nākamgad, bet pabeigt – 2019.gadā.

Biedrība “Baltijas asociācija – transports un loģistika” apvieno pārstāv Ventpils brīvostā strādājošus un Latvijas tranzīta un loģistikas nozarei nozīmīgus uzņēmumus – AS “Ventbunkers”, AS “Ventpils Tirdzniecības osta”, AS “Kālija parks”, AS “Baltijas ekspresis”, AS “Latvijas Naftas tranzīts”, SIA “Noord Natie Ventpils Terminals”, AS “PKL Flote”, SIA “Ostas Flote”, SIA “Mineral-Trans-Serviss”, AS “Baltic Coal Terminal”, SIA “SEASTAR”. ✓

“Ventpils Grain Terminal” pabeigs paplašināšanu līdz rudens ražas sezonas sākumam

Ventpils ostā strādājošais specializētā graudu kravu pārkraušanas un glabāšanas terminālis AS “Ventpils Grain Terminal” pabeidzis pirmo posmu paplašināšanas projekta ietvaros, atbilstoši būvniecības grafīkam līdz ar maija sākumu pabeidzot termināļa lielākas jaunās noliktavas pamatu izbūvi. Līdz ar to varēs uzsākt sienu ierīkošanas darbus. Jaunā termināļa paplašināšanas darbus iecerēts pabeigt līdz oktobrim.

AS “Ventpils Grain Terminal” valdes priekšsēdētājs Vladislavs Šafranskis stāsta, ka neaizsaldstojamā Ventpils ostā izvietotā specializētā graudu kravu pārkraušanas un uzglabāšanas termināļa modernizācijas un paplašināšanas projekts paredz ne tikai būtiski palielināt uzglabāšanas jaudas, pateicoties jaunajai divsekciju universālajai noliktavai, bet arī ļaus paplašināt apstrādājamo kravu nomenklatūru, dodot iespēju saviem klientiem pārkraut ne tikai graudaugus, bet arī citu veidu kravas – eļļas kultūru sēklas, granulas, izspaidas, raušus un citas. Kā uzsvēra Šafranskis, pēc paplašināšanas terminālim

būs iespēja vairāk koncentrēties uz ekoloģiski tīrākām kravām.

“Jau rudenī līdz ar aktīvo jaunās ražas eksporta sezonas sākumu paredzēts nodot ekspluatācijā ne tikai jaunās uzglabāšanas jaudas, bet arī bunkura svarus, kas ļaus klientiem piedāvāt augstas precizitātes komerciālās svēršanas pakalpojumus,” norādīja

Šafranskis. Pēc viņa teiktā, termināļa paplašināšana ļaus uzņēmumam veiksmīgāk kon-

kurēt ar Rīgas, Liepājas un Klaipēdas ostu.

Viņš stāsta, ka pēc projekta īstenošanas termināli vienlaikus varēs uzglabāt līdz pat 100 000 tonnu graudaugu, kā arī citu produktu kravas. Turklāt caurlaides spēja palielināsies līdz pat diviem miljoniem tonnu gadā. Projekta kopējās investīcijas lēšamas aptuveni septiņu miljonu eiro apmērā. Līdz šim AS “Ventpils Grain Terminal” vienlaikus varēja uzglabāt līdz 72 000 tonnu, bet caurlaides spēja bija 1,5 miljoni tonnu gadā. Pie termināļa piestātnes, kuras kopējais garums ir 280 metru un dziļums sasniedz 14,5 metrus, var tikt veiktas kraušanas operācijas uz “PANAMAX” tipa kuģiem. ✓

“Ventpilsnieks.lv”
Reģ.nr. 000740372

E-pasts: redakcija@ventpilsnieks.lv
Galvenā redaktore: Ilona Bērziņa
Izdevējs:

Biedrība “Par taisnīgumu un atklātību”

Uzņēmēju viedoklis nav iepriecinošs. Ventspils ir viduvēja

Latvijas Izglītības fonda mājaslapā pieejams pētījums par Saldus, Talsu, Ventspils, Kuldīgas un Liepājas konkurētspēju. Pētījumu veicis SAI "EM metodoloģijas", un, kā teikts pētījuma ievadā, "pilsētu spēja attīstīties un dot saviem iedzīvotājiem labklājību ir cieši saistīta ar to konkurētspēju uzņēmumu, investīciju un cilvēku piesaistīšanā. Pilsētu pašvaldības lielā mērā ar savu darbību un finanšu līdzekļiem (pārsvārā budžeta) var kompensēt ģeogrāfiskās, resursu un citas objektīvi izveidojušās nepilnības, kā arī dažādu iepriekšējā laikā iegūtu nevēlamu procesu inerci".

Ventspilnieks.lv aicināja uz sarunu divus no pētījuma autoriem: ekonomistu **Romanu Vitkovski** un Latvijas Universitātes Biznesa, vadības un ekonomikas fakultātes lektoru **Egīlu Fortiņu**.

Kādēļ tapa šis pētījums par Kurzemes pilsētu konkurētspēju?

Liela daļa transporta un loģistikas uzņēmumu, kā arī dažādu citu uzņēmumu asociācijas interesējas par to, kurās Kurzemes pilsētās vērojama augšupejoša tendence un kurās no tām, no dinamikas viedokļa, būtu interesantāk plānot savu biznesu nākotnē. Mums bija svarīgi noskaidrot to uzņēmēju viedokli, kuri šajās pilsētās pelna naudu vai arī domā to darīt. Aptauja aptvēra tikai tādus uzņēmumus, kuri darbojas vairāk nekā vienā pilsētā, no kurām vismaz viena ir kāda no minētajām. Tas tika darīts, lai iegūtu to uzņēmēju viedokli, kuriem bija un ir darbības vietas izvēle, jo tikai vienā pilsētā rezidējoši uzņēmēji bieži nav pat paaugstinājušies par darbības iespējām citās pilsētās. Aptaujas mērķis bija noskaidrot, kāda ir uzņēmēju attieksme par darbību attiecīgajās pilsētās neatkarīgi no jebkādu trešo personu – valdības, pašvaldības vai preses – proponētā viedokļa. Jāatzīmē, ka viedokļu noskaidrošanas metodei nav nekāda sakara ar statistikas metodēm, jo tajā tiek veidots pēc iespējas pilns labo un sliktu viedokļu saraksts. Atzīmēšu, ka mūsdienu ekonomikā arvien lielāku lomu spēlē nevis cena, bet gan viedoklis. Tātad konkurences cīņa notiek ne tikai cenas par vienu un to pašu lietu, bet arī viedokļu ziņā. Šo konkurences veidu sauc par ārpuscenas konkurenci, un Pols Krugmans par šā efekta pētījumiem saņēma Nobela prēmiju ekonomikā. Ikvienam ir saprotams, ka pilsētu labklājība ir tieši atkarīga no uzņēmēju klātbūtnes un darbības tajā. Uzņēmēju darbība rada darba vietas, veicina celtniecības, pakalpojumu, kultūras dzīves, transporta, komunikāciju un citu attīstību. Savukārt pilsētu spēju piesaistīt uzņēmējus bez dažādiem skaitliskiem parametriem galvenokārt nosaka tieši uzņēmēju viedokļi, kas liek izlemt darboties vienā vai otrā pilsētā.

Jau kopš Latvijas neatkarības atjaunošanas sabiedrībā iesakņojusies pārliecība, ka Ventspils ir viena no veiksmīgākajām un bagātākajām Latvijas pilsētām. Uzņēmēju ieskatā tā tiešām ir. Bet vai arī bija kādi pārsteigumi?

Savs pārsteigums saistībā ar Ventspili tiešām bija. Par šo pilsētu bija visvairāk atbilde, kuras bija vai nu galēji labas, vai arī galēji sliktas. Pārējās pilsētās bija daudz atbilžu, kuras svārstījās kaut kur pa vidu.

Bet tas jau ir labi! Tas nozīmē, ka vienaldzīgo nav...

Diemžēl jāsaaka, ka Ventspilī galēji negatīvs vērtējums ir par vienu punktu lielāks nekā pozitīvais. Piemēram, Liepājā savas darbošanās pieredzi labi un apmierinoši vērtē 75% aptaujāto, slikti – 12%; Kuldīgā labi un apmierinoši – 100%; Saldū labi un apmierinoši – 50%, slikti – 25%; Talsos labi un apmierinoši – 33 %, slikti – 33 %, bet

Ventspilī labs un apmierinošs vērtējums bija 65% aptaujāto, slikti – 27%. Salīdzinājumam minēšu Rīgas rādītājus: labi un apmierinoši uzņēmējdarbības iespējas galvaspilsētā vērtē 78%, slikti – tikai 11 procentu.

Jautājām arī, kādi faktori ietekmē uzņēmumu filiāļu atvēršanu vai neatvēršanu. Un, lūk, kāds ir rezultāts – Liepājā filiāles uzņēmēji neatverot loģistikas problēmu dēļ, bet bagātajā Ventspilī – atbilstoša darbaspēka trūkuma, mazas pirkspējas un pircēju skaita dēļ. Kuldīgā problēma esot augstas izmaksas, par Saldū un Talsiem iemesli nav uzrādīti.

Tomēr saskaņā ar statistiku 2015. gadā Ventspilī trūcīgo ģimeņu statusam atbilda 3,5% ģimeņu, un šajā pilsētā arī ir vislielākais bruto ienākums privātajā sektorā strādājošajiem. No kurienes tad zemā pirkspēja?

Zemā pirkspēja pie augstāka vidējā algu līmeņa rāda, ka Ventspilī var būt problēmas ar ienākumu sadalījumu – lielāks skaits mājsaimniecību ar zemiem ienākumiem un mazāks skaits mājsaimniecību ar ļoti lieliem ienākumiem. Tāpēc pircēju vai klientu skaits ar vidēju pirkspēju atsevišķos sektoros var būt arī nepietiekams. Ja samērā nelielai daļai iedzīvotāju ir ļoti augsti ienākumi, bet pārējiem – nelieli, vidējo ienākumu rādītājs attiecīgajā pilsētā vienlīdz būs augsts, bet lielas daļas iedzīvotāju pirkspēja būs zema.

Kā uzņēmēji vērtē pašvaldības institūciju darbību? Atzīstiet, pašvaldības attieksme uzņēmējiem tomēr ir nozīmīgs iegants izvēles izdarīšanai par labu tai vai citai pilsētai.

Gan Ventspilī, gan Talsos tika mesti akmeņi pašvaldību dārzņos. Proti, pēc uzņēmēju domām, šīs pašvaldības jaucoties iekšā brīvajā konkurencē, bet nepaklausīgajiem uzņēmējiem tiekot likti arī mākslīgi radīti šķēršļi. Mūsu aptaujātie uzņēmēji norādīja, ka pašvaldības ierēdņi uz uzdotajiem jautājumiem, piemēram, Liepājā, atbild vidēji ilgā laikā, bet Ventspilī – maksimāli ilgā laikā. Tas ir sliktas signāls uzņēmējiem, tāpat kā viņu pieredzē balstītais viedoklis, ka Ventspils pašvaldība papildus likumā noteiktajiem dokumentiem noteikusi vēl papildu dokumentu nepieciešamību. Arī šis signāls nav labs, jo var liecināt par pašvaldības pārlieku birokratizēšanos, mēģinājumiem ierobežot konkurenci vai arī realizēt kaut kādu pašvaldības īpašu vēlmi.

Pārlieka birokratizācija un mākslīga šķēršļu likšana. Kā, jūsuprāt, tā izpaužas?

Kaut vai birokrātisko prasību pildīšanā un dažādās saskaņošanās. Klasisks piemērs tam bija pērn Latvijas televīzijas "Aizliegtajā paņēmiņā" rādītais sižets par eksperimentu ar bistro "Frics" atvēršanu Jūrmalā un tam nepieciešamajiem saskaņojumiem. Jūs domājat, ka daudzi mazie uzņēmumi pēc šā sižeta Jūrmalā vēlēšies atvērt vasaras kafējnīcas? Ļoti par to šaubos. Bet tas ir spilgts

Ekonomists Romans Vitkovskis.

piemērs tam, kā ar dažādu saskaņojumu pieprasīšanu var sabojāt uzņēmējam visu biznesu. Nereti tas tiek darīts, lai pašvaldības līmenī atbalstītu "savējos" un neļautu attīstīties konkurējošiem uzņēmumiem. Par Ventspili runājot, uzņēmējiem saistībā ar konkurenci domas dalījās – pēc viņu teiktā, pašvaldība gan atbalsta brīvu konkurenci, gan saprātīgi to iegrožo, gan atbalsta tikai savējos. Savukārt Liepājā dominē viedoklis, ka šajā pilsētā pastāv tikai brīva konkurence. Saskaņā ar uzņēmēju teikto Ventspilī ir vēl kāda citām pilsētām neraksturīga iezīme – "silti ieteikumi" materiāli un finansiāli atbalstīt pašvaldības projektus, kā arī dažādi maksājumi ziedojumu veidā. Daļai uzņēmēju tas savam biznesam liek izvēlēties citu vietu.

Vēl viena nopietna problēma ir darbaspēks. No apskatītajām pilsētām Ventspilī ar kvalificēta darbaspēka trūkumu ir lielas problēmas. Var secināt, ka pašvaldība nav šai problēmai savlaicīgi pievērsusi uzmanību, un, lai arī pilsēta izglītībai atvēl pietiekami lielas summas, ir augstskola, profesionālais kompetenču centrs un profesionāli tehniskā skola, nepieciešamajām pārkvalifikācijas programmām nav pievērsta vajadzīgā uzmanība.

Rezumējot pētījuma rezultātus, ko jūs varat teikt par Ventspils konkurētspēju uz pārējo minēto Kurzemes pilsētu fona?

Ventspils vide pārsvārā ne ar ko neatšķiras no Liepājas, bet tai ir mazāks iedzīvotāju skaits, lielāka izmantoto izmantojamu līdzekļu daudzums uz vienu iedzīvotāju, kā arī bijis zelta periods, kura laikā pilsēta tika daudz agrāk sakārtota pretēji Liepājai, Kuldīgai, Talsiem un Saldum. Tātad pie tāda mantojuma un lieliem līdzekļiem ir maza atdeve, jo uzņēmēju viedokļi ir tādi, kā ir, – Ventspils ir viduvēja. ♡

Pilsētu reputācijas reitings (punktos) uzņēmēju skatījumā

Galēji "labi":

Liepāja 22
Ventspils 27
Kuldīga 13
Saldus 12
Talsi 4

Galēji "slikti":

Liepāja 17
Ventspils 28
Kuldīga 11
Saldus 9
Talsi 11

Vidēji punkti šajā reitingā netika iekļauti.

No sirds uz sirdi Ventspilī. Cilvēki ar īpašām vajadzībām

Ventspilnieks.lv jau rakstīja, ka pēc Anželikas un Bruno Jurševicu ierosmes Ventspilī dzimusi jauna un skaista tradīcija – labdarības akcija “No sirds uz sirdi Ventspilī”. Šoreiz tikšanās “No sirds uz sirdi Ventspilī” notiek ar ģimeni, kurā dzīvo kopā divi cilvēki ar īpašām vajadzībām.

Jānis un Anita ar avīzes iepazīšanās slejas starpniecību iepazīs pirms nepilniem trim gadiem. Satikās un saprata, ka jābūt kopā, jo mīl viens otru un mīlestība ir spēks. Tā abi pieņēma šo drošo lēmumu, neraugoties uz to, ka Jānis ir I grupas invalīds, bet Anitiņa (tā mīļi viņu sauc Jānis) ir II grupas invalīde.

CERĪBU ZAUDĒT NEDRĪKST

Jānis pirms 20 gadiem iekļuva ļoti smagā autoavārijā. Pusotra mēneša komā nogulēja reanimācijas nodaļā. “Ja izdzīvos, būs vienkārši dārzenis. Tur neko nevar darīt, jāsamierinās un jāved uz pansionātu,” – teikuši ārsti. Bet Jāņa mamma Ilze Rubīna šim skarbajam spriedumam nenoticēja un ar to nesamierinājās.

Izejot no komas stāvokļa, Jānis bijis absolūti nekustīgs un ar smagu galvas traumu. Mamma viņš atpazinis tikai pēc pusgada, bet lasītprasmi atkal apguvis tikai pēc trim gadiem. Jānim joprojām ir izteikti dažādi kognitīvie traucējumi, taču šo divdesmit gadu laikā viņš ne tikai iemācījies atkal pa jaunam lasīt, rakstīt un paša spēkiem no gultas apsēsties ratiņkrēslā, bet arī spēj pats pārvietoties nelielos attālumos. Viņš pārcietis astoņas dažādas operācijas, pēdējo no tām – pirms trim gadiem. “Nekad nevienu mirkli man nebija zudusi cerība, tikai kādu brīdi jutos nogurusi, ļoti nogurusi,” par aizvadītajiem smagajiem gadiem saka Ilze Rubīna. Tos atceroties, Jāņa mamma nespēj valdīt asaras. Viņa stāsta, ka ļoti palaimējies, kad rehabilitācijas centrā Vaivaros satikušies ar jūtīgu un ziņošu rehabilitologu, kas teikusi – Jānim viss izdosies.

Avārija Jāņa dzīvi pārvērtā līdz nepazīšanai. Pirms nelaimes jaunajam vīrietim bija mīļa sieviņa, ģimenē nesen bija piedzimis dēlens. Jāņa sieva nelaimes slogu neizturēja, salūza. Taču Jāņa mamma aizvien ar bijušo vedekli uztur draudzīgas attiecības. Arī Jāņa dēls, nu jau pieaudzis puisis, brauc ciemos pie tēva un vecmammās. Taču uzreiz pēc nelaimes cilvēku, kuri pasniegtu Jāņa mammai palīdzīgu roku, praktiski nebija, un ar visu nācās tikt galā pašai.

“Nekas jau nav mainījies arī tagad – cilvēki, kas nokļūst līdzīgās situācijās, visu kārtu paši, meklē palīdzību un dara visu iespējamo vai neiespējamo, lai atvieglotu savu tuvo veselības stāvokli,” teic Anželika. Viņa ir pārliecināta, ka Ventspilī vitāli nepieciešams centralizēt sociālos pakalpojumus cilvēkiem ar īpašām vajadzībām tā, lai tie ir pieejami pilsētas iedzīvotājiem un “viņiem ir vienuviet cilvēki, kas to visu piedāvā, seko līdzi, koordinē un sniedz visu citu nepieciešamo atbalstu,” saka Anželika Jurševica.

DIVATĀ IR VIEGLĀK!

Anitai slimības simptomātika pirmoreiz parādījās jau 7. klasē. Laika gaitā slimība tikai progresēja, un nu viņa ir II grupas invalīde. Pusaudža gados Anita zaudēja tēti, bet pirms nepilniem četriem gadiem – mammu. Pirms iepazīšanās ar Jāni viņa jau labu

laiku dzīvoja pansionātā “Selga”. Piedzīvoti pamestības un vientulības periodi, pilnīgas apātības un izmisuma periodi, tomēr Anita pēc savas būtības ir cīnītāja. Viņa pati atrada internetā psihoterapeita telefonu un pieteicās uz psihoterapijas sesijām. “Gribu dzīvot savādāk un tik ļoti neskumt pēc mammas. Vai jūs man palīdzēsiet?” Kā tagad atceros viņas stingro pieteikumu uz psihoterapiju. Reti kuram ir tik stipra motivācija, un to var just!” stāsta Anželika.

Tā satikās un dzīvo divi cīnītāji, divi cilvēki ar īpašām vajadzībām, kas, neraugoties ne uz ko, atļāvās dzīvot, cik vien iespējams, pilnvērtīgi, mīlēt un sapņot. “Divatā ir vieglāk,” saka Jānis. “Kad Anitiņai sāp galva, es piensu viņai pie gultas zāles. Man patīk gatavot ēst, patīk, ka Anitiņai garšo tas, ko es gatavoju.” Anželika teic, ka no abu stāstītā starojis īpašs sirds siltums, patiesas rūpes vienam par otru un mīlestība. “Viņi rūpējas viens par otru, bet ir savas grūtības tikt ārpus četrām dzīvokļa sienām. Līdz veikalam aiziet nesanāk, jo pa ceļam nav soliņu, kur varētu apsēsties un atpūtināt kājas. Protams, neviens jau neiedomājas, ka tāds soliņš kādam ir zelta vērtē, – brīvības ārpus četrām sienām un patstāvības cenā,” – tā Anželika.

KĀ DZĪVO INVALĪDI?

Uz jautājumu, vai nebūtu vieglāk pārvietoties ratiņkrēslā, Jānis atbild: protams, ka būtu. Taču rindā pēc ratiņkrēsla jāgaida vēl gads. Izklusās absurdi? Diemžēl tā ir realitāte. Tehnisko palīgīdzekļu centra Ventspilī nav. Ir firmas, kuras noteiktās dienās brauc uz Ventspili un izīrē ratiņkrēslus. Bet arī šo tik nepieciešamo rīku izīrēšanai dažkārt ir jāstāv rindā – visiem šī invalīdiem tik nepieciešamā tehniskā palīgīdzekļa gluži vienkārši nepietiek.

Ieskatam par to, kā dzīvo invalīdi Ventspilī, piedāvājam dažus ierakstus, kuri vēl tikai šā gada martā bija lasāmi “Ventas Bals” komentāros:

“Man vajag asistentu, bez asistenta nevaru nekur, kāds būtu redzējis, kā man izbraukt ar ratiņkrēslu, būtu pārsmējies. Cīņos par to pašu sešus mēnešus, un gribat zināt, cik saņem mans asistents, pārsmieties var, es drīkstu elpot svaigu gaisu tikai divas stundas nedēļā. Mans asistents saņem 23 eiro, labi, ka pazīstams, tad vēl atvēlu no savas pensijas. Tā dzīvo invalīdi Ventspilī.”

“Vajag aiziet uz socieni, tur uz tevi skatās kā uz nenormālu, vienreiz gadā var papsēt vienreizēju pabalstu. Kas no tā iznāca? Atradās (dēls), kas man tāds nekad nav bijis, un pabalstu atteica, aizbraucu uz domi, tur man Ošenijs no sava maka dod 10 eiro, biju par lepmu, lai to paņemtu.”

“Manai paziņai ir II grupa, un CV jau divus gadus atrodas NVA datu bāzē. Pa šiem gadiem nav bijis pilnīgi neviena piedāvājuma, un darba devēji invalīdu vienkārši negrib ņemt darbā.”

Vēl daži komentāri, kuri par invalīdu ikdienā lasāmi internetā:

“Pa šiem gadiem neviens no sociālā die-

nesta nav bijis pie mums mājās, bet manam dēlam vajadzēja fizioterapeitu, masāžu, palīgu mājas uzkopšanā. Kā cilvēks ar ierobežotām kustībām to visu var nokārtot? Jā, es kā mamma esmu bijis viņa sociālais darbinieks visus šos gadus, bet man arī jāstrādā un pa dienu nav laika veltīt [uzmanību]. Kurš no jums ir nonācis situācijā, kad tuvinieks paliek uz gultas?”

“Jūs ar pabalstiņu viņam pamperus ikdienā nomainīsiet? Tam vajag palīgu, daudzi to paši arī apmaksātu. Vajag padomu, kur izīrēt pretizgulējuma matraci, kur dabūt speciālo gultu, kā sarunāt masieri utt. – cilvēkam uzveļas kaudze ar problēmām, vai nu jāiet no darba prom, vai arī jāpamet tuvinieks likteņa varā.”

Skan skarbi? Bet šos pašus komentārus taču lasa arī Ventspils Sociālā dienesta darbinieki, domes darbinieki!

SOCIĀLAIS DARBS UN ASISTENTI

“Vai Ventspilī ir sociālais darbinieks cilvēkiem ar īpašām vajadzībām? Vai šāds darbinieks ir kādreiz apmeklējis un interesējies par šo ģimeni? Protams, ka nē. Kāpēc citās pašvaldībās ir šādi sociālie darbinieki, bet pie mums, Ventspilī nav? Rēzeknē šāda štata vienība Ģimenes atbalsta centrā bija jau 2001. gadā, bet Ventspilī 2017. gadā aizvien nav! Sociālais darbinieks cilvēkiem ar īpašām vajadzībām gan apzina šādus cilvēkus, gan palīdz risināt viņu problēmas, vadot gan atbalsta grupas, gan individuālās nodarbes. Nepieciešamības gadījumā cilvēku, kas tik tikko ir nokļuvis tik smagā situācijā, apmeklē arī slimnīcā. Tie ir ļoti smagi likteņa pagriezieni cilvēka dzīvē, tāpēc nepieciešama profesionāla palīdzība un atbalsts. Tā ir pašvaldības funkcija! Vai tiešām kādam no augstākajām amatpersonām kaut kas ir jānotiek, lai viņi spētu piezēmēties līdz šo cilvēku vajadzībām un dzīves problēmām, un

sāktu kārtot profesionāli un patiesi no sirds šos jautājumus?” teic Anželika. Viņa uzskata, ka sociālajā dienestā būtu veidojama atsevišķa nodaļa sociālajam darbam ar cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Diemžēl pagaidām invalīdiem un viņu tuviniekiem ar savu bēdu jācīnās galvenokārt pašu spēkiem.

Anželika stāsta – gan Jānis, gan Anitiņa labprāt dzīvotu pašvaldības grupu dzīvoklī vai sociālajā dzīvoklī, kurš atrastos ēkas pirmajā stāvā. Ja šāda iespēja būtu, abi to labprāt izmantotu, jo tad kaut vai laukā varētu iziet bez asistenta palīdzības. Diemžēl tādas iespējas nav, un arī asistentu Ventspilī sameklēt esot ļoti grūti. “Ko līdz, ka peldbaseinā ir paceļamais krāns, kas ieliek cilvēku ar īpašām vajadzībām baseinā, ja bez asistenta Jānis nevar nokļūt līdz baseinam,” – tā Anželika. Savukārt Jānis ar simpātījam un sirsnību atceras baseina vadītāju Andri Valertu, kas bijis ļoti izpalīdzīgs un pretimnākošs.

Runājot par asistentiem, nevar nepieminēt arī cilvēkus, kuri invalīdu bezpalīdzību izmantojuši negodīgos nolūkos. Jānim reiz nelaimējās ar asistenti, kura uz viņa vārda pamanījās nokārtot vairākus ātros kredītus 700 eiro kopsummā. Kad Jāņa mamma to atskārta, devās uz Ventspils Sociālo dienestu, lai tas uzņemtas atbildību par savu darbinieci. Sociālais dienests atbildēja, ka nu jau tā ir Ilzes Rubīnas problēma, jo viņi nevar atbildēt par savu darbinieku godprātību... Ilzei nācās celt prasību tiesā.

Tiekoties ar Jāni un Anitiņu akcijas “No sirds uz sirdi Ventspilī” organizētājiem, radās vēl kāda patiešām laba un vajadzīga iniciatīva – regulāras tikšanās reizes ar cilvēkiem ar īpašām vajadzībām Pārmaiņu biroja Saules ielā 19. Pirmā tāda kopāšanās notika 29. aprīlī. “Varbūt vēl kādiem palaimēsies, un arī viņi iepazīsies, iemilēs viens otru un kopīgi dalīs gan savas bēdas, gan priekus,” stāstot par šo pasākumu, piebilst Anželika. ♡

Nāc diskutēt par izglītības iespējām Ventspilī

Politisko partiju apvienotais saraksts ar devīzi “Ventspils atdzimšanai un uzplaukumam” rīko diskusiju ventspilniekiem par izglītības iespējām Ventspilī un kā tās var uzlabot. Ikviens var dalīties ar savu pieredzi saistībā ar izglītības problēmām pilsētā un diskutēt par nepieciešamajiem risinājumiem. Sākot no pirmsskolas iestādēm līdz pat augstākajai izglītībai, interešu pulciņiem un mūziklītiem. Diskusiju rīko Dace Korna, Gita Rēvalde un Edvards Ratnieks.

Kad: 12.maijs plkst.12.00.

Kur: “Ventspils atdzimšanai un uzplaukumam” biroja Saules ielā 19, Ventspilī.

Ko līdz, ka peldbaseinā ir paceļamais krāns, kas ieliek cilvēku ar īpašām vajadzībām baseinā, ja bez asistenta Jānis nevar nokļūt līdz baseinam.

Dejo, kamēr esi jauns...

Labākie dzīves gadi ir jaunība. Neatradīsies daudzi, kas gribētu to apstrīdēt. Spēka un veselības pārpārēm, viss ir tik interesants, smieklīgs un garšīgs. Protams, atrodas pa kādam garlaikotam individam, bet lielākoties jaunieši ir ļoti aizņemti – mācības, dažādas papildnodarbības, protams, arī savas vietas dzīvē meklējumi, profesijas apgūšana. Brīvā laikā ļoti maz, bet, kad tāds rodas, ir vēlme to aizpildīt lietderīgi un interesanti. Bet kā tieši?

Ventspilī ir viss nepieciešamais aktīvai atpūtai un veselīgam dzīvesveidam. Tā uzskata divdesmitgadīgais Deniss. Viņš aizraujas ar ielu vingrošanu, skeitbord un modernajām dejām. Viņa aizraušanās neprasa nekādus materiālos ieguldījumus – visu var darīt uz ielas. Par laimi, nesen pilsētā izveidots jauns turnīku komplekss, bet skeitparks un ielu treniņi funkcionē jau sen.

Nekādu problēmu nav arī skriešanas un velobraucēšanas cienītājiem. Izveidoti veloceliņi un vietas, kur var mierīgi paskriet, netraucējot sportam un gājējiem.

Arī dažādu maksas pasākumu sportošanai ir pietiekoši daudz – baseins, treniņzāle, dažādi fitnesa un aerobikas veidi, tikai te jāreķinās arī ar izdevumiem.

Vēl viens populārs brīvā laika pavadīšanas veids ir

sporta sacensības. Ventspilī ir futbola, basketbola un volejbola klubi. Futbola un volejbola līdzjutēju loks ir samērā neliels, bet basketbola halle savulaik, tās darbības pirmajos gados, bija ļoti populāra vieta, un uz atsevišķām sacensībām zāle bija pārpildīta. Mārtiņš jau no bērnības ir BK "Ventspils" līdzjutējs, bet, pēc viņa novērojumiem, pilsētā interese par šo sporta veidu pēdējos gados ir ievērojami mazinājusies. Tagad zāle ir pilna tikai starptautisko sacensību laikā, bet regulārie čempionāti norisinās praktiski pustukšā zālē.

"Mums ar draugiem patīk pasēdēt sporta bārā, kur uz lielā ekrāna var sekot katrā cik necik ievērojama mača norisei un to apspriest," atzīst 25-gadīgais Arturs. Viņš ir kaislīgs futbola fans. Viņam aizraujošas spēles

noskatīšanās draugu sabiedrībā ir vislabākā atpūta.

Tomēr ne visiem sports liekas interesants. Piemēram, 19-gadīgajai Anželikai ļoti patīk dejojot, un viņa diskotēkas troksnī jūtas kā zivs ūdenī. "Bet ar diskotēkām Ventspilī ir samērā garlaicīgi," spriež meitene. "Vēl pirms dažiem gadiem pilsētā bija tā saucamie naktsklubi. Viens bija visai patālu no centra un noturējās īsu laiku, pat nepaspējām pie tā pierast. Cits bija visai nelielā telpā, darbojās samērā ilgi, bet izejamās dienās tur bija pārpildīts. Diemžēl, arī tas nesen beidza darboties."

Izrādās, tai vietai bija slikta reputācija. Tur visu laiku kaut kas notika, tieši netālu no šīs vietas notika negadījums, kad tika piekauts NATO kareivis un viņš kautiņā smagi cieta. Tieši blakus šai "sliktajai vietai" atradās ievēro-

jami respektablāks iestādījums ar ieeju par maksu. Tas vairākkārt mainīja nosaukumu, interjeru un īpašniekus, bet tagad vairs tur dzīvības pazīmju nav. "Patlaban pilsētā ir tikai divas vietas, kur var aiziet padejot," – uzskata Vladislavs. Viņam gan dejošana nav tā mīļākā nodarbe, bet, kā viņš pats uzskata, laiku pa laikam var aiziet "izkustināt kaulus". Vienu no šīm vietām jaunieši nav iecienījuši, jo tur salasās publika, kam vecums 35+. Atliek tikai izklaides centrs, kas izejamās dienās strādā kā diskotēka. Pret šo diskotēku jauniešiem pretenziju nav. Tur nesen veikts remonts, patīkama atmosfēra, pieklājīga publika, konflikti ir liels retums. "Vienīgi pazīsti katru naglu sienā un katru dēli grīdā, apkārt paziņas un paziņu paziņas, kaut kāda "murkska diena" sanāk," pabēdējās Anita.

Pilsētā notiek milzums dažādu kultūras pasākumu, bet tikai daži no tiem interesē tieši jauniešus. Vismaz tā domā jauno ventspīlieņu grupiņa. "Mums ļoti patīk iet uz koncertiem un izrādēm, bet tie visi ir kaut kā pārlieku jau nopietni. Dažas reizes knapi nosēdējām līdz galam. Laikam jau vēl neesam gana pieauguši." Kā visspilgtāko pagājušā gada notikumu viņas nosauc Stasa Mihailova koncertu. "Pie kam ne jau visiem viņš patīk, bet uz koncertu gāja – kā nekā pie mums atbraukusi zvaigzne, bet tas taču ir notikums," meitenes smejas. Bet uz visu miluļi Intaru Busuli gan viņas

Pilsētā notiek milzums dažādu kultūras pasākumu, bet tikai daži no tiem interesē tieši jauniešus.

tā kā nedaudz apvainojušās – savā viesizrāžu tūrē viņš Ventspilī nezin kāpēc nav iekļāvis.

"Kuram gan interesanti bezgalīgie māksliniecišķās pašdarbības kolektīvu koncerti? Tikai priekšnesumu dalībnieku draugiem un radiem," – tā spriež 30-gadīgais Maksims. Reiz viņš aizgarlaicības nokļuva "Speka dienā", un garlaicība tikai pastiprinājās. Savukārt nesenajā jaunmodīgā žanra „stand-up show” koncertā viņš bija visai izbrīnīts. Nelielajā zālē brīvu vietu bija daudz. Apmeklētāju maz, bet pasākums jautrs un kā reiz jauniešiem piemērots.

Vispār jaunajiem ventspīliekiem liekas, ka pilsētā jauniešu kļūst arvien mazāk, lai neteiktu, ka to vispār nav. Jauniešu rezervāts "Augstskola" netiek ņemts vērā. Katrā pilsētā ir sava

tradicionāla jauniešu tasiņu vieta. Ventspilī tā ir aleja pilsētas centrā. "Agrāk, it īpaši vasarā, te dzīve kūsāja, bet tagad cilvēku ievērojami mazāk," tā uzskata Jānis. Viņš atzīst, ka tagad dzīvot kļuvis gaužām garlaicīgi. Bērnības draugi aizbraukuši kur kurais, bet savas ģimenes pagaidām nav.

Bet kā gan netrūkst – tie ir spēļu automāti. Lielākā daļa jauniešu, ar kuriem sarunājāmies, cenšas tos apiet ar likumu, jo daudzi piemēri liecina, cik ievēlošas ir azartspēles un cik bēdīgi tas viss beidzas.

Bet pagaidām jaunieši dzīvo vasaras gaidās, kad gandrīz visu brīvo laiku varēs pavadīt pludmalē svaigā gaisā (ja paveiksies ar laikapstākļiem) un garajos vasaras vakaros sagaidīt neaizmirstamus piedzīvojumus. ♡

Kas, par ko un cik daudz maksā Aivaram Lembergam?

No pienākumu pildīšanas atstādinātais Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs Aivars Lembergs joprojām izceļas uz citu pašvaldību vadītāju fona ar iespaidīgām ienākumu summām. Kā liecina Valsts ieņēmumu dienestā iesniegtā valsts amatpersonas deklarācija, Lemberga ienākumi pērn sasnieguši 553 411 eiro, un tas ir par nepilniem 68 000 eiro vairāk nekā 2015. gadā. Paradoksāli, bet par darbu Ventspils pilsētas domē saņemtais atalgojums ir tikai nieks, ja salīdzina ar ienākumiem daudzviet citur.

Visprāvākos ienākumus veido lielas summas, kas saņemtas kā atalgojums dažādās biedrībās un organizācijās, vairumā gadījumu viņš tās pats arī vada, un tās ir cieši saistītas ar pilsētas pašvaldību. Pat ienākumi no pensijas ir 3,5 reizes lielāki nekā alga domē. Kas, par ko un cik daudz maksā Lembergam?

Viens no Lemberga "pieticīgākajiem" ienākumiem ir alga Ventspils pilsētas domē. Saņemta alga pērn bijusi kopumā 19 372 eiro, un tā, kā redzams, ir tikai salīdzinoši neliela daļa no pagājušā gada ienākumiem. Krietni lielāku algu viņš nopelnījis Ventspils

brīvostas pārvaldē – 45 386 eiro.

Lembergam pērn visienesīgākais ienākumu gūšanas avots bija Ventspilī reģistrētā Biznesa attīstības asociācija. Tajā viņš gada laikā nopelnījis teju 10 (!) reizu lielāku atalgojumu nekā kā Ventspils pilsētas domes deputāts – 187 819 eiro. Tas ir tieši tikpat, cik 2015. gadā.

Savukārt Ventspils attīstības aģentūrā Lembergs pagājušajā gadā ticis pie ne mazāk ienesīgiem ienākumiem – aģentūra viņam algā izmaksājusi 91 560 eiro. Savukārt Latvijas Tranzīta biznesa asociācija viņam algā pārskaitījusi nepilnus 24 000 eiro.

Būtisku ienākumu daļu veido arī ienākumi

no AS "Valters un Rapa" – nepilni 89 000 eiro. Tos viņš nopelnījis, izīrējot uzņēmumam sev piederošu namu Rīgā, Ojāra Vācieša ielā. Vēl 26 425 eiro viņš saņēmis no uzņēmumam "Euromin Holdings (Cyprus) Limited".

Arī nopelnītā pensija un cita veida ienākumi no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras veido ievērojamu daļu no gada kopējiem ienākumiem – nepilni 70 000 eiro.

Kādam kreditoram Lembergs ir joprojām parādā 3,5 miljonus ASV dolāru, citam – vēl 1,769 miljonus ASV dolāru, bet trešajam – 10,799 miljonus eiro. Viņš arī izsniedzis aizdevumus kopumā 232 412 eiro apjomā. Deklarēts arī dāvinājums kādai personai 100 000 eiro apjomā.

Skaidrā naudā Lembergs uzkrājis 65 000 eiro, savukārt uzkrājumi bankās dažādās valūtās pieauguši līdz 310 869 eiro.

Pērn viņš arī deklarējis vairākus darījumus par summām, kas pārsniedz 20 minimālās mēnešalgas. Izdevumi par juridiskiem pakalpojumiem viņam sasnieguši 23 653 Šveices franku un 35 670 eiro, ceļojumiem tērējis 17 083 eiro, bet nekustamā īpašuma apsaim-

niekošanas izdevumiem tērējis 12 703 eiro.

Lemberga autoparks oficiāli nav mainījies. Viņa īpašumā joprojām ir 2007. gada izlaiduma "Toyota Hilux", 1999. gada "VW Caddy" un 1997. gada "Opel Tigra". Viņam pieder arī 2003. gada izlaiduma motorlaiva "Sea Doo 205 Utopia" un sešas airu laivas, kravas piekabe.

Lembergam arī pieder zeme un ēkas Rīgā, trīs zemesgabali Puzes pagastā, divi zemesgabali Ugāles pagastā, bet valdījumā ir divi dzīvokļi Ventspilī.

Paralēli deputāta darbam Lembergs pērn bijis arī valdes priekšsēdētājs Ventspils brīvostas pārvaldē, Ventspils attīstības aģentūras prezidents un darbojies tās valdē, bijis Biznesa attīstības asociācijas valdes priekšsēdētājs, Latvijas Tranzīta biznesa asociācijas valdes priekšsēdētājs, Latvijas Lielo pilsētu asociācijas prezidents, darbojies Latvijas Ostu asociācijas valdē, joprojām ir arī partijas "Latvijai un Ventspilij" valdes priekšsēdētājs, Latvijas Olimpiskās komitejas izpildkomitejas loceklis, kā arī basketbola kluba "Ventspils" prezidents un valdes loceklis. ♡

Ventspils veiksmes receptes

Pirms 500 gadiem Ventspils bija vien mazs miests jūras malā, kurš nevienai lielvarai nelikās interesants un nekādu būtisku lomu nespēja pat tuvākajā apkaimē. Taču tad viss mainījās divu iemeslu dēļ – Ventas gultnes izmaiņām un Kurzemes hercogistes tapšanai.

VINDAVA PILTENES ĒNĀ

Ja mēs meklētu senos vēstures avotos no krustnešu un Livonijas ordeņa laika, tad Ventspils jeb, kā pilsētu agrāk sauca, Vindavas vārdu atrastu vien ar lielām grūtībām. Un arī tad ne jau ostas dēļ, bet gan saistībā ar ordeņa pili, ko te uzcēla 13. gadsimtā. Nav pamata šaubīties, ka cilvēki šajā apkaimē dzīvojuši arī pirms tam, taču līdz krustnešu atnākšanai nekas tāds, ko varētu dēvēt par regulāriem tirdznieciskiem sakariem, tā īsti nepastāvēja.

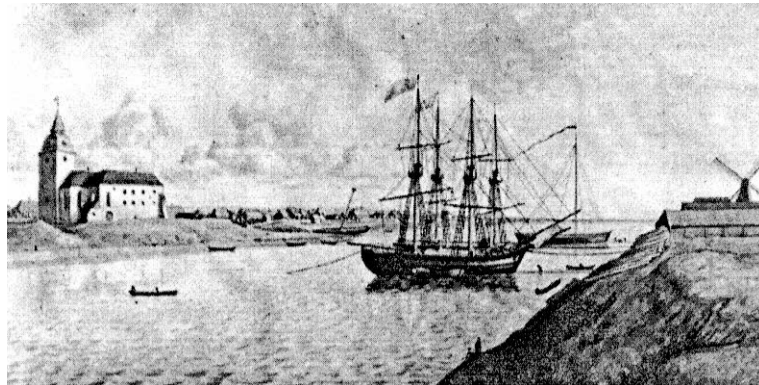
Pašas Ventspils jeb Vindavas vārds pirmo reizi pieminēts 1263. gadā, kad Livonijas ordenis un Kurzemes bīskaps vienojās par zemes dalīšanu – saskaņā ar šo vienošanos Ventspils nonāca ordeņa valdījumā. Ordenis savā jaunajā īpašumā nekavējoties uzsāka pils celtniecību, un kā darbaspēks tika izmantoti vietējie iedzīvotāji.

Livonijas ordeņa laikā Ventspils iekļāvās Hanzas tirdzniecības savienības sistēmā, un caur šejieni tika eksportētas tādas preces kā labība, zvēraudas, vasks, lini un kokmateriāli. Taču nekāda lielā un nozīmīgā osta Ventspils tad nebija, jo pirmo vijoli šajā apkaimē spēlēja cita osta – Piltene. Pirmkārt, te atradās Piltenes bīskapijas bīskapa sēdeklis, bet, otrkārt, Venta tolaik bija ērti kuģojama, un no Piltenes bez grūtībām varēja nokļūt atklātā jūrā.

Ļoti iespējams, ka tā tas būtu arī palicis un šodien Piltene, nevis Ventspils būtu viena no lielākajām Latvijas pilsētām, ja vien laika gaitā Venta vairākas reizes nebūtu mainījusi gultni, kā iznākumā Piltene beigās palika pie sasistas siles. Pareizāk sakot – pie plikām dūņām un smiltīm, jo upe bija aizvirzījiesies apmēram trīs kilometrus tālāk. Ar to pietika, lai situācija reģionā kardināli mainītos, jo vairāk tādēļ, ka pārmaiņas skāra ne tikai topogrāfiju, bet arī politisko karti. Proti, no kartes pazuda Livonijas ordenis, bet vietā parādījās Kurzemes hercogiste.

HERCOGISTES ZIEDU LAIKI

Kurzemes hercogiem, īpaši jau leģendārajam hercogam Jēkabam jūrā braukšana bija vien no jājamzirdziņiem. Lai veidotu floti, bija nepieciešama osta kā atbalsta punkts, un par tādu kļuva līdz tam neievērojamā Ventspils. Te tika būvēti kuģi, un caur šejieni plūda preču straumes. Attīstoties ekonomikai, augs arī iedzīvotāju skaits. Vienlaikus augs arī hercoga Jēkaba ambīcijas, kas izpaudās gan neveiksmīgos mēģinājumos veidot kolonijas Gambijā un Tobāgo, gan arī tikpat

neveiksmīgā mēģinājumā ietekmēt procesus pasaulē, atbalstot Anglijas pilsoņu kara laikā gāzto karali Čārlzu. Visi šie projekti izmaksāja lielas summas, taču ilgtermiņā nekādus augļus tā arī nenesa.

Gan jau Kurzemes hercogiste un Ventspils tiktu galā ar šīm problēmām, taču visus iesāktos darbus izjauca kari, kas kurzemniekus skāra diezgan smagi, jo, lāpot pasauli, hercogs nebija pratis izveidot kaujasspējīgu armiju, kas spētu pasargāt paša valsti. Nelaimes sekoja cita citai: kari, ekonomikas panīkums un beigu beigās arī mēris, kas nonāvēja lielāko daļu iedzīvotāju. Iznākumā XVIII gadsimta vidū Ventspils atkal bija nonākusi diezgan bēdīgā stāvoklī – maza un nenozīmīga osta, tikai tagad jau Krievijas impērijas sastāvā.

SLIEDĒS UZ IMPĒRIJU

Vēl XIX gadsimta vidū Ventspils kā osta nespēja nekādu lielo lomu, jo vairāk tādēļ, ka sēkļu dēļ tajā varēja iebraukt tikai nelieli kuģi. Kā vēsta Krievijā XIX un XX gadsimta mijā izdotā Brokhauza enciklopēdija, "iedzīvotāju skaits 1840. gadā bija 1873 (932 vīriem un 941 sievietēm)".

Taču tad atkal viss mainījās – šoreiz, pateicoties zinātniski tehniskajam progresam. Ja konkrētāk – dzelzceļam. XIX gadsimta otrajā pusē Krievija sāka nopietni attīstīt savu dzelzceļa tīklu. Lielā mērā tas notika, pateicoties zaudējumam Krimas karā, kas uzskatāmi parādīja Krievijas nespēju risināt loģisti-

kas problēmas armijas apgādē, jo nebija dzelzceļa, pa kuru konflikta zonā operatīvi nogādāt karaspēka vienības, munīciju, ieročus un pārtiku. Tādēļ triecientempā tapa vairākas garas dzelzceļa līnijas, viena no kurām veda uz Ventspili. Arī Ventspils osta piedzīvoja pārbūvi, tika uzbūvēti jauni moli, un pieauga kravu apgrozījums. Gadsimta beigās ik gadu ostā pietāja 400–500 kuģu, un Ventspils kļuva par vienu no svarīgākajām Krievijas ostām. Tiesa, kravas gan ievērojami atšķīrās no tagadējām – piemēram, caur Ventspili tika eksportēti apmēram 70 procenti visa Krievijā saražotā sviesta, daudz eksportēja arī labību un kokmateriālus.

Attīstoties ostai, pieauga arī iedzīvotāju skaits. 1886. gadā Ventspilī dzīvoja jau mazliet vairāk nekā 6000 iedzīvotāju. Un, ja XIX gadsimta beigās Ventspils ar saviem 7000 iedzīvotājiem atgādināja mazpilsētu, tad 1913. gadā iedzīvotāju skaits bija pieaudzis četras reizes – līdz 29 000.

Attīstoties ostai, pieauga arī iedzīvotāju skaits. 1886. gadā Ventspilī dzīvoja jau mazliet vairāk nekā 6000 iedzīvotāju. Un, ja XIX gadsimta beigās Ventspils ar saviem 7000 iedzīvotājiem atgādināja mazpilsētu, tad 1913. gadā iedzīvotāju skaits bija pieaudzis četras reizes – līdz 29 000.

NAFTAS TRANZĪTA PUNKTS

Kā jau parasti, visu sabojāja karš. Šoreiz tas bija Pirmais pasaules karš, kura gaitā pilsēta un osta pamatīgi cieta. Kad kara beigās no šejienes beidzot izvācās vācieši, tad ostā pavērsās posta aina – viss bija salauzts un demontēts, bet akvatorija pilna ar nogrimušiem kuģiem. Jaunajai Latvijas Republikai ātri to visu sakopt vienkārši nebija pa spē-

Ļoti iespējams, ka šodien Piltene, nevis Ventspils būtu viena no lielākajām Latvijas pilsētām, ja vien laika gaitā Venta vairākas reizes nebūtu mainījusi gultni.

kam. Puslīdz pieklājīgā līmenī ostas darbība tika atjaunota divdesmito gadu beigās. Caur Ventspili tolaik lielākoties tika vesti kokmateriāli, labība un akmeņogles.

Ar jaunu vērienu osta sāka darboties pēc Otrā pasaules kara, kad to atkal iekļāva impērijas – tikai šoreiz jau Padomju Savienības – infrastruktūrā.

Padomju vara, kurai, gluži tāpat kā cariskajai Krievijai, bija nepieciešami vārti uz rietumiem, pie lietas ķērās nopietni. 1950. gadā tika pieņemts ostas rekonstrukcijas plāns, un nākamajos desmit gados osta tika pamatīgi pārbūvēta un padziļināta. Rezultāti neizpalika: ja 1946. gadā Ventspilī pietāja 169 kuģi, tad 1960. gadā to skaits bija pieaudzis jau līdz 1010. Piecdesmito gadu otrajā pusē tika pieņemts vēl kāds lēmums, kas noteica pilsētas likteni turpmākajās desmitgadēs, – par naftas pārsūkņēšanas bāzes celtniecību, bet vēlāk šim kompleksam pievienojās arī amonjaka pārkraušanas un kālija mēslojuma pārkraušanas komplekss. Rezultātā Ventspils kļuva par vienu no reģiona lielākajām ostām ar iespaidīgiem statistikas rādītājiem – 1980. gadā ostā tika apkalpoti 2600 kuģi. Aina atkal mainījās reizē ar padomju valsts sabrukumu, taču tas jau ir cits stāsts. ✓

Leģendārais Ventspilī būvētais burinieks “Abraham” tagad arī pastmarkā

“Latvijas Pasts” sērijā “XIX gadsimta vēsturiskie kuģi” izdevis otro pastmarku, un tā šoreiz ir veltīta Ventspilī būvētajam leģendārajam četru mastu gafelšonerim “Abraham”.

Uz pastmarkas attēlotais kuģis ir 1891. gadā Ventspilī būvētais četru mastu gafelšoneris “Abraham”, kuru būvējis slavens latviešu kuģu būvētājs Mārtiņš Morgenšterns. Ventspils muzejā ir ziņas par vietējā kuģubūvētavā uzbūvē-

tiem vismaz 20 kuģiem, un “Abraham” bija īpašs par citiem. Tolaik četrmastu kuģu būvniecība cariskajā Krievijā vēl nebija piedzīvota, tas bija pilnīgs jaunums un zināmā mērā apvērsums kuģu būvniecībā. Tajā pašā 1891. gadā, tikai četrus mēne-

šus agrāk, četrmastu kuģis tika uzbūvēts Ainažos, kurš kļuva par pirmo šāda tipa kuģi visā impērijā. Tam vārds bija “Andreas Weide”, kas ir redzams šīs sērijas pirmajā pastmarkā.

Kuģis “Abraham” savā salīdzinoši neilgajā mūžā piedzīvoja neskaitāmus braucienus – tas kuģojis gan pa tuvējām jūrām, gan arī transatlantiskos reisus. Taču sešus gadus pēc nolaiša-

nas ūdenī tas 1897. gadā Meksikas jūras līcī cieta avārijā. Kuģi nogādāja ASV ostā, kur tas tika remontēts, taču izmaksas bija pārāk augstas, tāpēc to pārdeva par grašiem, un kuģis tika iekļauts ASV flotē.

Jaunās pastmarkas nominālvērtība ir 0,61 eiro, un tā atbilst vienkāršas A klases vēstules nosūtīšanas izmaksām Latvijas teritorijā. Pastmarka izdota 100

000 eksemplāru tirāžā. Līdz ar pastmarku izdota arī īpaša aploksnē 1500 eksemplāru tirāžā. Pastmarkas un aploksnē dizaina autore ir māksliniece Elīta Viliama.

Pastmarku sērijas “XIX gadsimta vēsturiskie kuģi” izdošanu “Latvijas Pasts” uzsāka 2016. gadā, godinot latvie-

šu jūniecības un kuģubūves straujās attīstības periodu XIX gadsimtā. ✓

Mākslai tuvie amatnieki

Aprīļa vidū, kad Ventspils teātra namā "Jūras vārti" ar Andreja Upīša romāna "Sieviete" dramatisējumu viesojās Latvijas Nacionālais teātris, uz to bija ieradies arī talsinieks Mareks Lēvalds. Pareizāk sakot, ar cerebrālo trieku slimo un ratiņkrēslam piesaistīto puisi uz turieni savā automašīnā bija atvedis ventspilnieks Miķelis Šteinbergs.

Abi jaunieši savulaik mācījušies vienā klasē Talsu Kristīgajā vidusskolā. Tur visi centušies ar gaišu prātu un satīcīgumu apveltītajam Marekam palīdzēt skolas gaitās, un draudzīgie kontakti saglabājušies arī vēlākajā dzīvē. "Mareks ir ieguvis augstāko izglītību un var strādāt par grāmatvedi. Zinot, cik ļoti viņam patīk teātra izrādes, bet uz tām viņš patstāvīgi nevar nokļūt, bijušie skolasbiedri Marekam tādu prieku reizēm sagādā. Aprīlī šāda iespēja radās man," saskatot savā rīcībā tikai ikdienišķu cilvēcīgumu, stāstīja Miķelis.

PARASTIE, NE PARAUGBĒRNI

Laikā, kad daudzi gadus vecāki cilvēki par mūsdienu jaunatni izsakās visai kritiski (kad mēs augām, tad gan tā neuzvedās...), nesen laulības ostā iestūrējušo Diānas un Miķeļa Šteinbergu līdzšinējais dzīvesgājums tādām vērtējumam, šķiet, nepavisam neatbilst. No jebkura skatupunkta raugoties, tas ir visnotaļ pozitīvs, gandrīz vai par paraugu citiem ceļams. Par tādu pieļāvumu abi sarunbiedri gan paškritiski pavīpsnā, tāpēc daži fakti. Jauni, bet jau patstāvīgi sīkuzņēmēji; kristieši; pēc statusa tā kā būtu mākslinieki, bet ar bohēmu neaizraujas; darbā un sadzīvē radoši; amatā jau ieguvuši pārnovadu atpazīstamību... Kā bijušajiem talsiniekiem, kas nu jau vairākus gadus dzīvo Ventspils senajā, romantiskajā Ostgalā, tas izdevies un izdodas? Viņi gan savā dzīvē nekādu neparastumu nesaskata, jo pārliecināti, ka līdzīgi rīkojas daudzi vienaudži. Tikai sabiedrība diez kāpēc pamana dažu zelta- vai narko jauniešu uzvedības melnās putas un pēc tam spriež par visiem. Pilnīgi nepareizi.

Abi ādas apstrādes daiļamatnieki uzskata, ka viņiem pirmām kārtām paveicies vienam otru atrast mīlestībā. Jau vidusskolas gados. Un kā papildu vienotājs vēlāk bijis un ir abus interesējošs un kopīgi darāms darbs. Pēc kura ik pa laikam varējuši ļauties arī abus aizraujošam vaļaspriekam ceļošanai: sākumā tepat pa bijušo PSRS, pa Eiropu, tad sākuši apgūt arī eksotisko Malaiziju un Filipīnas Dienvidaustrumāzijā. Tālāko atstājot finansiālo iespēju ietvaros, jo vilinājumu vēl ir bezgala daudz.

NEPAREIZI PAREIZA IZVĒLE

Kristīgajā vidusskolā iestājušies, vecāku mudināti, un par to ir viņiem pateicīgi, jo mācību un savstarpējo attiecību gaisotne tajā, viņuprāt, pozitīvi atšķīrusies no citām mācību iestādēm. Ieaudzinot nevis aklu sekošanu reliģiskām dogmām, bet tiekšanās uz augstiem morāles kritērijiem. Tie viņus vēl nekad neesot pievilīši. Pēc vidusskolas abi mēģinājuši gan studēt, gan strādāt Rīgā, taču galvaspilsētā nav iedzīvojušies. Izdarījuši it kā ne visai mūsdienīgu secinājumu: lai darītu radošu un pašus interesējošu darbu, kaut cik pieklājīgi pelnītu un pie tam samērā brīvi varētu rīkoties ar savu laiku, augstākā izglītība nav obligāta. To visu var piepildīt, kļūstot par kārtīgu amatnieku.

Pārradušies dzimtajā pusē – Miķelis Laidzē, Diāna netālajā Dundagā, kopīgi izveidojuši ģimenes uzņēmumu "MD Svecas", lējuši krā-

sainas dekoratīvās, tā saucamās grieztās svecas no parafina. Pieredzi smēlušies gan no Diānas mammas, kas tās gatavoja no vaska, gan saukuši palīgā "māti gugli." Radošs piemērs abiem dažādos aspektos bijuši viņu vecāki. Tieši Miķeļa mamma mudinājusi dēlu uzsākt patstāvīgu biznesu. Pati viņa jau ilgāku laiku ar uzņēmējdarbības vidi pazīstama, darbojas tajā ne vien kā prasmīga rokdarbiece un rotu izgatavotāja, bet tagad arī kā maizes cepēja. Pircējiem viņa var piedāvāt pat desmit nosaukumu rudzu maizes klaiņus ar dažādām piedevām, tajā skaitā "vecās Krēķenes maizi" ar žāvētu gaļu un siļķi.

AR APROCI LATVIJAS KRĀSĀS

Taču roku darbs nav atmaksājies, arī konkurentu saradies pārāk daudz. Gribējies ko radošāku. Kādā iedvesmas brīdī Miķelis savam priekam izgatavoja ādas aproci Latvijas karoga krāsās, tā iepatikusies arī draugiem. Internetā pazondējuši, ka Latvijā ir tikai daži tāda profila amatnieki, nolēmuši pievērsties ādas apstrādei. Reģistrējuši individuālo uzņēmumu. Lai pašiem un iespējamiem klientiem ārzemēs vieglāk atcerēties nosaukumu, angļiski iztulkojuši Miķeļa vācisko uzvārdu Šteinbergs (Akmenskalns), iznācis – Stonehill. Izdomājuši no ādas gatavot gan rotaslietas, gan ikdienā izmantojamus praktiskus darinājumus: jostas, maciņus, dekoratīvas aproces, aksesuārus velosipēdiem, briļļu un naudas makus... Ideju saradies milzums, sākumā gatavojuši vien dažus eksemplārus no katra veida, lai izpētītu, kā aizies tirgū. Ar nožēlu secinot, ka vietējie ļaudis ne vienmēr māk atpazīt, ka tā ir īsta manta, roku darbs, un tāpēc nav gatavi maksāt pienācīgu cenu. Miķelis tagad ar smaidu atceras, ka sākumā precī nācies pārdot gandrīz zem pašizmak-

sas, bet pamazām izzinājuši noieta tirgus, atraduši izdevīgākos izejvielu piegādātājus, sapirkuši darbam nepieciešamo aprīkojumu. Tagad "IK Stonehill" marku jau pazīst ne vien Ventspilī, bet arī Talsos, Rīgā, Cēsīs, Liepājā. Viņu izgatavotās ādas aproces atradušas pielietojumu kādā karaspēka daļā, firmas dod pasūtījumus suvenīriem, ko darbiniekiem dāvināt jubilejās, pasniegt viesiem prezentāciju reizēs. Pēdējo gadu laikā ādas apstrādātāju skaits Latvijā audzis, un Šteinbergi ar lepnumu pamanījuši, ka daži jaunpienācēji sāk atdarināt viņu izstrādājumus.

"Tieši tā – ar lepnumu, nevis dūsmām par autortiesību pārkāpumu. Tātad atzīst par vērtīgiem. Mums nav žēl, jo rindā drūzmējas citas, vēl labākas idejas," stāsta Miķelis. Diāna šoreiz viņam uzticējusi sarunas galveno pavedienu. Ar smaidu skaidrojot, ka tas līdzsvara labad, jo pirms tam viņai vienai bijusi garāka runāšana kādā televīzijas sīzetā.

Par biznesa pienākumu sadali un darba dienas vai nedēļas ilgumu viņi tiesīgi lemt paši, taču ar laiku izveidojusies optimāla kārtība, kas tiek diezgan strikti ievērota. Galvenos ražošanas darbus veic Miķelis, bet Diāna atbild par grāmatvedību un dokumentu kārtošānu. Kaut gan tādā nelielā ražošanā grūti un varbūt nav vajadzīgs nošķirt, kad vairāk jāpielieto spēks un precizitāte, kad prāta asums un radošums svarīgāks. Klientu interese galarezultāts.

JŪRA ROSINA RADOŠUMU

Lai gan abi auguši Kurzemē, lieljūru tuvāk iepazīnuši tikai, pārceļoties uz Ventspili, kur tā vētras naktīs labi saklausāma viņu kļusajā ieliņā. Sākuši piestaigāt uz netālo pludmali, kur, pēc vietējo nostāstiem, paretam varot atrast arī kādu dzintara graudiņu. Pēc tiem lūkojoties, saskatījuši ko citu ievēribas cienīgu, kas arī varētu pārvērsties derīgās un skaistās lietās, taču tās šķietami necilajos atradumos vispirms iztēlēja jāierauga. Miķelis rāda pastaigu vākumu – no jūras izskalotus, viļņu nopulētus vai, tieši otrādi, bangās apskrubinātus koku žuburus, zaru un sakņu mezgļojumus, viļņu gludi aplāstītus dēļus, divaini deformētas laivu detaļas, ko viņi sākuši izmantot kā fonu savu ādas izstrādājumu izlikšanai un izkarināšanai gadatirgos. Citi atradumi kā interesanti dabas neparastumi

pagaidām vēl krājas istabās, lai pārtaptu fantāzijas redzētās praktiskās un dizaina lietās, varbūt pat mākslas veidojumos. Vai arī kļūtu par nestandarta amatniecības darinājumiem. Dažiem jūras viļņu auklējumiem viņi jau atraduši praktisku pielietojumu savā ikdienā, piemēram, izveidojot neparastus logu aizkuru turētājus.

"Ūdens stihijas dāvinājumu galvenā vērtība – pasaulē nebūs cita līdzīga, jo jūra kopijas neizgatavo," Miķelis te saskata ne tik daudz biznesa perspektīvu, cik iespēju cilvēkiem piedāvāt savdabīgu skaistumu, tā rosīnāt arī viņus būt vērigākiem dabā un pašiem to saskatīt. Un nepostīt. Daļu no ieraudzītā viņi cenšas paņemt līdzi fotogrāfijās, ar ko īpaši aizraujas Miķelis.

NEKAD NESAKI NEKAD, BET...

Ādas darinājumu daudzveidošana radījusi nepieciešamību pēc atbilstošas metāla furnitūras, un te iespēja radoši izpausties paverusies viņu paziņam no Užavas Sergejam. Miķelis ir priecīgs, ka partneris ir ar līdzīgu gaumes un stila izjūtu, tāpēc metāla aizdares, sprādzēs un citi viņa kalumi lieliski iekļaujas kopainā. Viņš ar nožēlu atzīst, ka Latvijā izputināta dzīvnieku ādu pirmapstrāde, tāpēc tās jāiepērk ārzemēs, un arī kvalitatīvu metāla furnitūru ādas darinājumiem pie mums neizgatavo, vai arī tā ir pārlieku dārga.

Vai tagadējais Šteinbergu darbs ir visam mūžam, abi neņemas atbildēt. Par tā vienmērību viņi pagaidām nesūdzas, jo pilnveidošanās iespējas ir bezgalīgas, vajag tikai gribēt tās saskatīt un piepildīt. Taču nekad nesaki nekad. Viens Miķeļa brālis, piemēram, izvēlējies militāro karjeru, sapiera specialitātē darbojas Latvijā, bet dienējis arī Irākā un Afganistānā. Otrs ir hidrobiologs, kas aicinājumu atradis galdniecībā. Diāna nāk no ģimenes ar bitinieku tradīcijām, arī auto un tehnikas lietas tajā nav svešas – notes reizē būs iespēja no viņiem radoši aizgūt un pārveidot idejas darbam savā nākotnē. Bet varbūt tās tiks noskatītas kaut kur ārzemēs nākamajos ceļojumos? Iespēju ir tik daudz, bet vienu, mūsdienu Latvijas jauniešiem raksturīgu, viņi negrasās izmantot – labākas dzīves meklējumos uz neatgriešanos aizceļot no Latvijas. Te taču tik daudz interesantu darbu vēl darāms, tik pulka labu draugu vēl nesatiks... ♡

Abi ādas apstrādes daiļamatnieki uzskata, ka viņiem pirmām kārtām paveicies vienam otru atrast mīlestībā.

Neatkarības atjaunošanas diena un Baltā galdauta svētki vieno ventspilniekus

Vietējo nodaļu līmeni "Vienotība", Nacionālā apvienība un Latvijas reģionu apvienība līdz šim Ventspilī nekad agresīvi nav apkarējušas cita citu, kaut arī tīri dabīga politiskā greizsirdība reizēm izpaudusies. Taču tik labvēlīga aattieksme citam pret citu, kādu to varēja sajūst Baltā galdauta svētkos 4. maijā šo partiju apvienotajā pirmsvēlēšanu birojā Ventspilī, agrāk netika vērota. Šoreiz kopā bija pulcējušies visu triju partiju apvienotā saraksta kandidāti pašvaldību vēlēšanām, viņu ģimenes locekļi un atbalstītāji. Bija emocionālas uzrunas un aicinājumi uz šo politisko spēku ciešāku vienotību visā Latvijā, sekojot ventspilnieku piemēram.

Inga Antāne, viena no kandidātēm apvienotajā sarakstā, piedāvāja sākt ilglaicīgu, ventspilniekus vienojošu akciju – īpaši šim nolūkam izgatavotā grāmatā savākt ierakstus ar pilsētas ļaužu vēlējumiem Latvijai tās simt gadu jubilejā. Viņa tajā veica pirmo ierakstu un aicināja to darīt arī klātesošos. Grāmata visu šo gadu būs pieejama vai nu partiju apvienotajā birojā Saules ielā 19, vai arī pilsētas iestādēs, uzņēmumos, skolās un bibliotēkās, kur to pēc uzaicinājuma nogādās partiju aktivisti un atbalstītāji jaunieši. Inga Antāne atturējās prognozēt, kāda šai ziņā varētu būt ventspilnieku aktivitāte, taču nešaubījās, ka vajadzības gadījumā ierakstus varēs izdarīt arī

nākamajos sējumos. Ventspilnieku vēlējumi pēc tam tiks nodoti Latvijas simtgades birojam Rīgā un kļūs par valsts vēstures liecību. Inga aicināja ventspilniekus izmantot iespēju, lai nākamajām paaudzēm Latvijas divsimt un tālāko gadu jubilejās būtu iespēja uzzināt, ko savai valstij tās pirmās simtgades reizē novēlēja tālie senči. Un novērtēt, vai viņi kā valsts mantotāji ir šos novēlējumus godā turējuši.

Savukārt Nacionālās apvienības Ventspils nodaļas vadītājs Bruno Jurševics rosināja būt dalībniekiem citā savdabīgā, ne mazāk ilglaicīgā un ilgspējīgā projektā: pēc pašvaldību vēlēšanām kopīgi iestādīt un pēc tam uzraudzīt un kopt mūsu tautā populāro spēka un varenības simbolu ozolu. Pagaidām tas ir mazs un saudzējams, taču tāda sākotnēji ir bijusi arī mūsu valsts, kuru tikai kopīgi varam darīt stipru, tāds bija klātesošo vērtējums.

Apvienotā saraksta līderis Ģirts Valdis Kristovskis svētku reizē klātesošajiem dāvināja savu nesen iznākušo grāmatu "Ielaušanās NATO" un pavēstīja par tās tapšanas gaitu vairāk nekā divu gadu garumā. Ventspils novada politiski represēto apvienības pārstāve, politiski represēto apvienības pārstāve, politiski represētā Velta Vočtava viņam pasniedza pašas ceptu spēka maizes klaipu, novēlot arī turpmāk būt tikpat stipram un latviskam, kā līdz šim. ✓

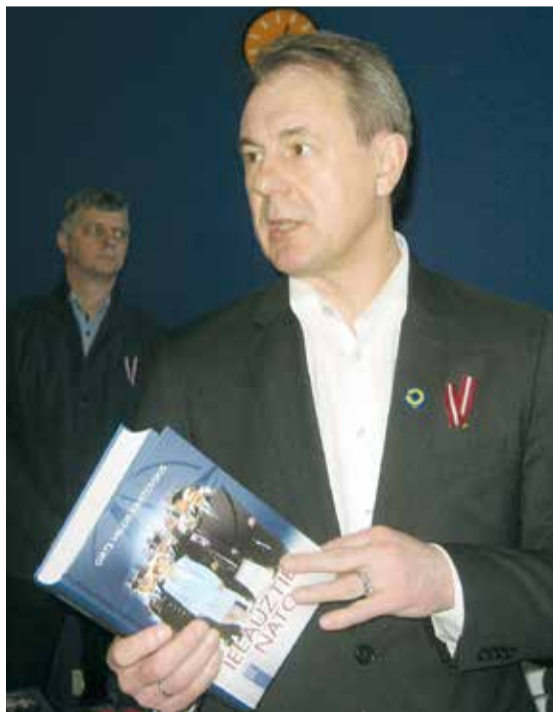
Bijusi uzņēmēja un politiski represētā Velta Vočtava pasniedz pašas ceptu spēka maizi Ģirtam Valdim Kristovskim.

Inga Antāne, biedrības "Baltijas asociācija – transports un loģistika" un Ventspils Tirdzniecības ostas padomes locekle, kopā ar Nacionālās apvienības Ventspils nodaļas vadītāju Bruno Jurševicu piesaka nākamos ar ventspilniekiem kopīgi darāmos darbus: savu Latvijas simtgadei veltīto vēlējumu ierakstīšanu īpašā grāmatā un Pārmaiņu ozola stādīšanu pēc pašvaldību vēlēšanām.

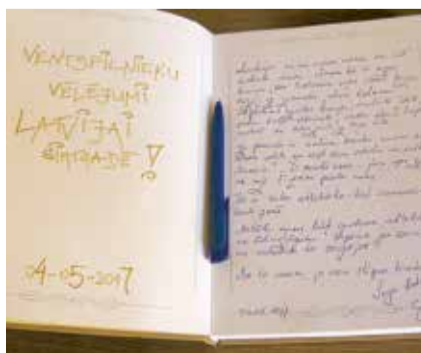
Ar patriotisku dziesmu Baltā galdauta svētku dalībniekus "Vienotības", Nacionālās apvienības un Reģionu apvienības kopīgajā birojā Saules ielā 19 sveica Latvijas Aizsargu organizācijas vadītājs, pašdarbības veterāns Jānis Strūģis.

Ģirts Valdis Kristovskis Ventspilī prezentēja arī savu grāmatu "Ielaušanās NATO" un pastāstīja par tās tapšanu.

Pirmo ierakstu Latvijas simtgadei veltīto ventspilnieku vēlējumu sarakstā izdara šīs akcijas iniciatore Inga Antāne.

Pirmais ieraksts ventspilnieku Latvijas simtgadei veltītajā grāmatā, ko pilsētas ļaudis varēs papildināt visu gadu.

**HORO
SKO
PI**
5.-11.05.,2015.

Guna
Kārklīņa,
sertificēta
astroloģe

AUNS

Piemērots periods karjeras veidošanai un profesionālo pozīciju nostiprināšanai, kā arī iespējas palielināt savus ienākumus. Tiesa, ar naudu jārikojas apdomīgi, jo tā var arī ātri iztērēties. No tevis staros šarms un pievilcība, atstāsi labu iespaidu un iegūsi cilvēku simpātijas.

VĒRSIS

Diezgan emocionāli uztversi gan darba, gan privātās dzīves norises, tāpēc centies uz jebkuru situāciju raudzīties no gaišās puses. Enerģijas netrūks, un tu daudz paveiksi. Dodoties iepirkšanās tūrē, nepārspīlē ar dārgiem saimnieciskiem pirkumiem un savējo lutināšanu.

DVĪŅI

Darbā esi precīzs, lai neieviešas kļūmes, un turies tālāk no plāpām un intrigām. Ja strādāsi ar iedvesmu un radošu pieeju, tas tiks novērtēts. Dienu steigā neatstāj novārtā attiecību tēmu. Vajadzētu atrast laiku, lai vairāk būtu kopā ar savu otro pusīti un runātu par svarīgo.

VĒZIS

Sekmīgas biznesa sarunas un ienesīgas vienošanās. Brīvos līdzekļus ieguldi mājas vides uzlabošanā un interjera izdaiļošanā, tomēr tēriņos ievēro mērenību. Nevajadzētu uzņemties kredīta vai līzinga saistības. Prieks no kultūras un izklaides pasākumiem.

LAUVA

Pirmajā vietā attiecību tēma. Brīvajiem ļaudīm sirdi pavašarīgas noskaņas un dzīve var uzdāvēt tikšanos ar jauku cilvēku. Pāriem derētu sarīkot romantisku pasākumu divatā, lai kopā būšanai piešķiltu jaunu dzirksti. Darbā nesatraucies par sīkumiem, gan ar laiku viss nokārtosies.

JAUNAVA

Labprāt pavadīsi laiku kopā ar ģimeni. Ieplāno kopīgus saimnieciskos darbus un atpūtas pasākumus. Jābūt uzmanīgam ar finansēm, jo peļņas un zaudējumu iespējas iet cieši līdzās. Darbā orientējies uz jauniem sasniegumiem, piemērots laiks karjerai, kā arī privātajam biznesam.

SVARI

Pievērsies ģimenes, saimniecisko vai nekustamā īpašuma jautājumu risināšanai. Šajās jomās, iespējams, kaut kas ir sakārtojams. Esi pretimnākošs, uzklauso savas atvasiņu vēlmes un domas. Brīvo laiku labāk pavadīt mājās, nevis neauglīgās sabiedriskās aktivitātēs.

SKORPIONS

Laiks nelieliem remontdarbiem un interjera izdaiļošanai. Vari iegādāties kādu mākslas priekšmetu, tekstilizstrādājumu vai sadzīves tehniku, piemēram, veļas vai trauku mazgājamo mašīnu. Attiecībās gādā par satiecību un nepasniedz savu viedokli kā vienīgo pareizo.

STRĒLNIEKS

Dažādi sadzīviski pienākumi. Iespējams, kādam no radniekiem būs nepieciešams morāls atbalsts vai palīdzība. Brīvajā laikā apciemo savējos un parūpējies par vecākajiem ģimenes locekļiem. Izdevumus par saimnieciskām lietām rūpīgi izrēķini, ir riski pārtērēties.

MEŽĀZIS

Daudz nopietnības un lietišķu darīšanu, tāpēc arī atpūtai jāatvēr pienācīgs laiks. Brīvdienās ielūdz ciemos draugus un sarīko nelielu ballīti. Var rasties jaukas idejas par mājokļa labiekārtošanu. Process izvērties radošs, un paveiktais sniegs gandarījumu.

ŪDENSVĪRS

Aktīva rosība mājās. Ja ķeries pie kādiem pārkārtojumiem, apspriedies vispirms ar ģimenes locekļiem, lai neizceļas sadzīviski strīdiņi. Brīvdienās vajadzētu kaut kur izkustēties – apmeklēt kultūras pasākumu vai doties piknikā pie dabas vai garākā pastaigā.

ZIVIS

Vislabāk jutiesies ģimenē. Būs par ko parunāt, dalīties domās un iespaidos. Būtiskus saimnieciskos darbus gan nevajadzētu ieplānot, jo varbūt kaut kas nesanāks tik raiti, kā ieceļēts. Piemērots laiks, lai jau sāktu plānot tālāku vasaras atvaļinājuma ceļojumu.